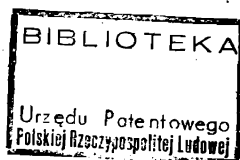

Warszawa, dnia 20 maja 1955 r.

B 65 d 55/02

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ OPIS PATENTOWY

Nr 35608

Kl. 81, c, 16

„CETEBE,, Centrala Eksportowo-Importowa
Przemysłu Włókienniczego*)

(Łódź, Polska)

Wieczna plomba

Udzielono patentu z mocą od dnia 24 listopada 1951 r.

Dotychczas znane plomby, służące do zabezpieczania zamykanych pomieszczeń, np. wagonów, magazynów itp., przed ich otwarciem przez osoby niepowołane bez pozostawienia śladów otwierania, nadają się tylko do jednorazowego użytku, wskutek czego są one nieekonomiczne, zwłaszcza że zwykle są wykonane z tworzywa defektywnego, jak np. z ołowiu.

Plomba według wynalazku służy do wielokrotnego użytku i daje duże oszczędności na tworzywie. Wyróżnia się ona tym, że składa się z dwóch części, wykonanych z dowolnego odpowiedniego materiału, np. z metalu, żywicy sztucznej itp. połączonych wzajemnie mechanizmem zatrzaskowym. Plomba taka jest zaopatrzona od wewnątrz we wkładkę zabezpieczającą, wykonaną z papieru, celofanu, cynfolii itp. i zaopatrzoną w znak wyróżniający, np. w podpis lub pieczęć, przy czym wkładka jest umieszczona tak, że jej otwarcie nie może nastąpić bez naruszenia wkładki. Ponieważ ponadto węzeł sznura, drutu itp. zabez-

pieczającego zamknięcie pomieszczenia znajduje się wewnątrz plomby, zdjęcie więc plomby bez pozostawienia śladów otwierania nie jest możliwe. Mechanizm zatrzaskowy składa się z haczyków przymocowanych do denka jednej części plomby, z dociskanego sprężyny zatrzasku, np. ruchomego rygla i z nieruchomego przycisku.

Denko jednej z części jest zaopatrzone w otwór do wprowadzania do plomby sznura, zabezpieczającego zamknięcia pomieszczenia.

Na rysunku uwidoczniono, tytułem przykładu, jedną postać plomby według wynalazku, przy czym fig. 1 przedstawia perspektywny widok z góry plomby, fig. 2 — perspektywny widok od wewnątrz górnej pokrywki plomby, fig. 3 — perspektywny widok od wewnątrz dolnej części plomby, fig. 4 — przekrój plomby wzdłuż linii IV—IV na fig. 3 po nałożeniu górnej pokrywki plomby, fig. 5 — perspektywny widok przycisku, fig. 6 — perspektywny widok zatrzasku, a fig. 7 klucz do otwierania plomby.

*) Właściciel patentu oświadczył, że wynalazcą jest ob. Bolesław Sienicki.

Plomba według wynalazku składa się z dwóch części metalowych: pokrywki górnej 1 i części dolnej 6, połączonych wzajemnie mechanizmem zastrzaskowym, przy czym w stanie zamkniętym posiada ona postać pudełka.

Górna pokrywka 1 jest nieco większa od części dolnej 6, tak że może być łatwo nałożona na tę ostatnią i posiada w swym denku w pobliżu dolnej krawędzi podłużny otwór 2 przykryty od zewnątrz płytką 3, osadzoną obrótowo na czopie 4, przymocowanym do denka pokrywki 1. Górna pokrywka 1 jest od wewnątrz zaopatrzona w dwa haczyki.

Dolna część 6 plomby posiada w swym denku w pobliżu jego górnej krawędzi dwa otwory 7, służące do przewleknięcia szpagatu, sznurka, drutu itp., oraz na górnych krawędziach jej podłużnych boków cztery łapki 11, służące do umocowania przycisku 8. W dolnej części 6 mieści się mechanizm zastrzaskowy, składający się z przycisku 8, zastrzasku 14 i sprężyny 19.

Przycisk 8 jest zaopatrzony w dwa podłużne otwory 9, w które po nałożeniu pokrywki górnej 1 na część dolną 6 wchodzi haczyki 5 oraz w podłużny otwór 10 w pobliżu dolnej krawędzi, służący do wprowadzania klucza. Górny brzeg przycisku 8 jest zagięty na dół stanowiąc tylną ściankę 12 zastrzasku 14. Tylna ścianka 12 jest zaopatrzona pośrodku w wystający do wewnątrz trzpień 13, służący do zakładania jednego końca sprężyny 19.

Zastrzask 14 posiada dwa podłużne otwory 15, w które przy nałożeniu pokrywki górnej 1 na część dolną 6 wchodzi haczyki 5, oraz okrągły otwór 16 w pobliżu dolnej krawędzi o średnicy nieco większej niż średnica klucza, przy czym otwór 16 służy do wprowadzenia klucza. Dolny brzeg zastrzasku 14 jest zagięty na dół stanowiąc przednią ściankę 18 zastrzasku i posiada pośrodku wystający do wewnątrz trzpień 17, służący do zakładania drugiego końca sprężyny 19. Sprężyna 19 jest osadzona na trzpieniach 13 i 17 i opiera się o wewnętrzne powierzchnie ścianek 12 i 18.

Przycisk 8 jest nieruchomo umocowany za pomocą łapek 11 w dolnej części 6, przy czym długość przycisku 8 jest mniejsza niż długość tej części plomby, wskutek czego przycisk 8 dzieli ją na otwartą od góry komorę, w której mieści się węzeł sznurka lub drutu wprowadzonego do dolnej części 6 przez otwory 7, oraz na zamkniętą komorę, w której mieści się zastrzask 14 wraz ze sprężyną 19.

Zakładanie i zdejmowanie plomby odbywa się w sposób następujący. Najpierw otwiera się plombę przez przekręcenie płytki 3 odsłaniając otwór 2, do którego wprowadza się klucz poprzez otwory

2 i 10 do otworu 16 zastrzasku 14 oraz przesuwając klucz do końca otworów 2, 10 w kierunku strzałki A (fig. 4), powodując tym samym przesunięcie zastrzasku 14 w tym samym kierunku wbrew działaniu sprężyny 19. Wskutek takiego przesunięcia zastrzasku 14 zostają zwolnione haczyki 5, a tym samym zostają rozłączone części 1 i 6 plomby, powodując jej otwarcie. Sznurek lub drut przewleka się przez ucha przymocowane do zamykanych drzwi, a obydwie jego końce wprowadza się przez otwory 7 do wnętrza części 6 i związuje na supeł. Następnie pomiędzy zastrzask 14 a przycisk 8 wsuwa się wkładkę wykonaną np. z papieru, celofanu lub podobnego materiału, dającego się łatwo przebić kluczem, i zaopatrzoną w znak wyróżniający (np. podpis, pieczęć itp.), po czym nakłada się górną pokrywę 1 na dolną część 6 i lekko przyciskając je wzajemnie powoduje się zamknięcie plomby za pomocą mechanizmu zastrzaskowego. Dla ochrony wkładki od przypadkowego uszkodzenia zakrywa się otwór 2 płytką 3, przekręcając ją w dół. W celu ponownego otwarcia plomby odsłania się otwór 2, wprowadza klucz poprzez otwory 2 i 10 do otworu 16 zastrzasku 14 przebijając przy tym wkładkę i przesuwając zastrzask 14 w kierunku strzałki A, powodując zwolnienie haczyków 5 i rozłączenie pokrywki 1 i dolnej części 6.

Jak widać z powyższego, otwarcie plomby nie może nastąpić bez uszkodzenia wkładki.

Klucz do otwierania plomby może mieć postać pręta wykonanego z dowolnego twardego, tworzywa i posiadającego średnicę mniejszą niż średnica otworu 16 zastrzasku 14.

Zastrzeżenia patentowe

1. Wieczna plomba, znamieną tym, że składa się z pokrywki (1) i dolnej części (6), połączonych wzajemnie za pomocą mechanizmu zastrzaskowego (5, 8, 14, 19) a od wewnątrz zaopatrzona jest w wkładkę zabezpieczającą z celofanu, papieru lub podobnego materiału, przy czym pokrywka (1) posiada podłużny otwór (2) do wprowadzenia klucza, zamykany płytką (3) osadzoną wychylnie na czopie (4), a denko dolnej części (6) posiada dwa otwory (7) do założenia sznurka, drutu itp. zabezpieczającego zamknięcie plombowanego obiektu.
2. Plomba według zastrz. 1, znamieną tym, że mechanizm zastrzaskowy składa się z haczyków (5) przymocowanych od wewnątrz do denka górnej części (1), z zastrzasku (14) dociskanego sprężyną (19) i nieruchomego przycisku (8).
3. Plomba według zastrz. 1 -- 2, znamieną tym, że przycisk (8) posiada dwa podłużne otwory (9) do przesunięcia przez nie haczyków (5) i

otwór podłużny (10) do wprowadzenia i przesuwania klucza, a jeden jego brzeg (12) jest zagięty na dół i zaopatrzony w wystający do wewnątrz trzpień (13), służący do osadzenia jednego końca sprężyny (19).

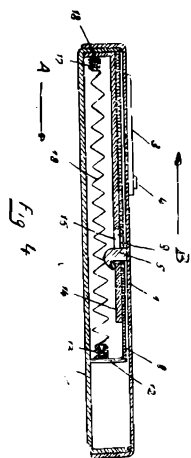
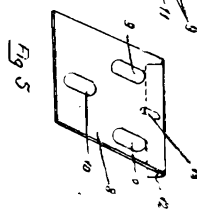
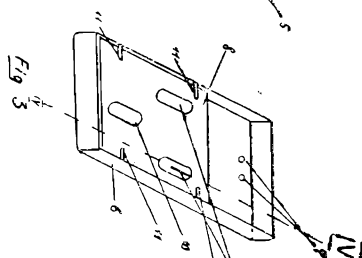
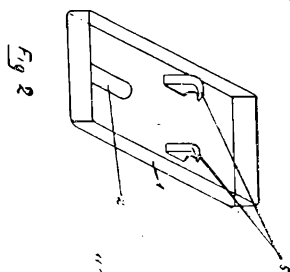
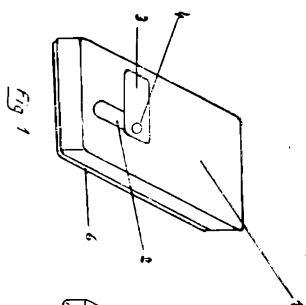
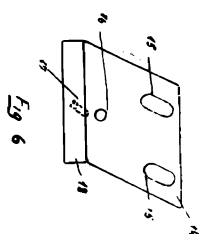
4. Plomba według zastrz. 1 -- 3, znamienna tym, że zatrzask (14) posiada dwa podłużne otwory (15) do przesunięcia przez nie haczyków (5) i otwór (16) do wprowadzenia klucza, a jeden

jego brzeg (18) jest zagięty na dół i zaopatrzony w wystający do wewnątrz trzpień (17), służący do osadzenia drugiego końca sprężyny (19).

„CETEBE“ Centrala
Eksportowo-Importowa
Przemysłu Włókienniczego

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych.

Fig. 4.

BIBLIOTEKA
Urzedu Patentowego
w Warszawie